

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 154/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Гордане Џакула чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене ББ, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Пожаревцу за поступање у предмету Вишег суда у Београду П 847/22.

Образложење

Виши суд у Београду је уз допис од 08.06.2022. године, Врховном касационом суду доставио предмет П 847/22 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом тражи накнаду нематеријалне штете услед незаконитог и неправилног рада тужене ББ.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку (Службени гласник РС бр.72/11, 49/13-УС ,74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је у конкретном случају утврдио да је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у захтеву представљају оправдане разлоге за делегацију другом суду. Наиме, тужилац тужбом потражује накнаду нематеријалне штете коју је претрпео услед незаконитог и неправилног рада ББ као запосленог лица у Вишем суду у Београду, овлашћену за поступање по поднетим

захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, односно управо против лица које, према наводима тужбе тужиоца, треба да исплати одређени новчани износ, због чега је захтев за одређивање другог стварно надлежног суда оправдан.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић